

10 października. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(Ga 3, 22–29) Pismo poddało wszystko pod władzę grzechu, aby obietnica dostała się dzięki wierze w Jezusa Chrystusa tym, którzy wierzą. Do czasu przyjścia wiary byliśmy poddani pod straż Prawa i trzymaliśmy w zamknięciu aż do przyszłego objawienia się wiary. Tym sposobem Prawo stało się dla nas wychowawcą, który miał prowadzić ku Chrystusowi, abyśmy dzięki wierze uzyskali usprawiedliwienie. Gdy jednak wiara nadeszła, już nie jesteśmy poddani wychowawcy. Wszyscy bowiem przez wiarę jesteście synami Bożymi – w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie. Jeżeli zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama, dziedzicami zgodnie z obietnicą.

(Ga 3, 22–29)

Pismo poddało wszystko pod władzę grzechu, aby obietnica dostała się dzięki wierze w Jezusa Chrystusa tym, którzy wierzą. Do czasu przyjścia wiary byliśmy poddani pod straż Prawa i trzymaliśmy w zamknięciu aż do przyszłego objawienia się wiary. Tym sposobem Prawo stało się dla nas wychowawcą, który miał prowadzić ku Chrystusowi, abyśmy dzięki wierze uzyskali usprawiedliwienie. Gdy jednak wiara nadeszła, już nie jesteśmy poddani wychowawcy. Wszyscy bowiem przez wiarę jesteście synami Bożymi – w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy

zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa.
Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie. Jeżeli zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama, dziedzicami zgodnie z obietnicą.

(Ps 105 (104), 2-3. 4-5. 6-7)

REFREN: *Pan Bóg pamięta o swoim przymierzu*

Śpiewajcie i grajcie Mu psalmy,
rozgłaszajcie wszystkie Jego cuda.
Szczyćcie się Jego świętym imieniem,
niech się weseli serce szukających Pana.

Rozmyślajcie o Panu i Jego potędze,
zawsze szukajcie Jego oblicza.
Pamiętajcie o cudach, które On uczynił,
o Jego znakach, o wyrokach ust Jego.

Potomkowie Abrahama, słuźy Jego,
synowie Jakuba, Jego wybrańcy.
On, Pan, jest naszym Bogiem,
Jego wyroki obejmują świat cały.

(Łk 11, 28)

Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je wiernie.

(Łk 11, 27–28)

Gdy Jezus mówił, jakaś kobieta z tłumu głośno zawołała do Niego: „Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssałeś”. Lecz On rzekł: „Tak, błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają słowa Bożego i go przestrzegają”.

Komentarz:

Istotny jest kontekst, w którym owa kobieta zawołała: „Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, któreś ssał”. Spotkały właśnie Pana Jezusa absurdalne i przewrotne zarzuty, że działa mocą Belzebuba. Sytuacja ta nie zamąciła wiary tej kobiety w Jezusa. Ona odczuła nawet potrzebę, ażeby wobec absurdalności tych zarzutów zmanifestować swoją wiarę wobec tłumu.

Zrobiła to na bardzo kobiecy sposób: „Jakże szczęśliwa i jakże błogosławiona musi być matka tego dobrego i świętego Mistrza z Nazaretu!” Owszem – odpowiada Pan Jezus – ale On przyszedł po to, żeby uszczęśliwić wszystkich, którzy chcą być prawdziwie szczęśliwi: „również błogosławieni są ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je”.

W pierwszym rzędzie błogosławieństwo to odnosi się, rzecz jasna, do Maryi. Ona przoduje wśród tych, którzy słuchają i okazują posłuszeństwo słowu Bożemu. Przecież jej macierzyństwo w ogóle zaczęło się od posłuszeństwa wiary. Św. Łukasz w swojej Ewangelii wręcz skonstrastował małoduszność Zachariasza, ojca Jana Chrzciciela,

z bezwarunkową wiarą i posłuszeństwem Maryi w ich odpowiedziach na posłanie anioła Gabriela. Toteż św. Elżbieta mogła zawołać do Maryi: „Błogosławiona jesteś, która uwierzyłaś, że spełnią się słowa powiedziane ci od Pana”. Później, w zakończeniu opowiadania o znalezieniu 12-letniego Jezusa w Świątyni, czytamy, że „Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu”.

Rzecz jednak w tym, że błogosławieństwo, jakie dzięki Jezusowi zstąpiło na Maryję, jest dopiero początkiem tego błogosławieństwa, jakie przez Jezusa Chrystusa rozlewane jest na całą ludzkość: „Błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je!” Posłuszeństwo słowu Bożemu i otwieranie się na Osobowe Słowo Ojca Przedwiecznego, czyli na Jezusa Chrystusa, wyzwala nas od grzechów oraz przywraca pierwotne piękno i sens naszego człowieczeństwa, i w ogóle wprowadza nas na drogę do życia wiecznego.

Toteż życzymy sobie wzajemnie, aby również do nas odnosiły się te słowa Pana Jezusa: „Błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je!”

O. Jacek Salij OP